

מסכת סנהדרין

פרק ב משנה ד

ומוציא למלחמת הרשות על פי בית דין של שבועים ואחד.
ופורץ לעשות לו דרך, ואין ממחין בידו. דרך המלך אין לו
שעור. וכל העם בוזזין ונותנין לפניו, והוא נוטל חלק בראש.
לא ירבה לו נשים (דברים יז), אלא שמנה עשרה. רבי יהודה
אומר, מרבה הוא לו, ובלבד שלא יהו מסירות את לבו. רבי
שמעון אומר, אפלו אחת ומסירה את לבו, הרי זה לא ישאנה.
אם כן למה נאמר (דברים יז) ולא ירבה לו נשים, אפלו
כאביגיל. לא ירבה לו סוסים (שם), אלא כדי מרכבתו. וכסף
וזזהב לא ירבה לו מאד (שם), אלא כדי לתן אפסניא. וכותב
לו ספר תורה לשמו. יוצא למלחמה, מוציאה עמו. נכנס,
מכניסה עמו. יושב בדין, היא עמו. מסב, היא כנגדו, שפאמר
(שם) והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו:

